

odstępują w miarę możliwości działki budowlane na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159 i z 1972 r. Nr 27, poz. 193) lub
- 2) ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (Dz. U. z 1969 r. Nr 27, poz. 216 i z 1972 r. Nr 49, poz. 312).

§ 5. 1. Zaopatrzenie materiałowe budownictwa, o którym mowa w § 1, jest pokrywane z puli materiałów przeznaczonych na rynek wewnętrzny.

2. Wojewodowie i prezydenci miast wyłączonych z województw zapewnią objęcie rocznymi planami remontów i budownictwa indywidualnego potrzeb materiałowych na cele, o których mowa w § 1.

§ 6. 1. Wysokość kredytu na budowę, adaptację lub odbudowę budynku mieszkalno-pensjonatowego nie może przekraczać 50% normatywnego kosztu budowy ustalonego dla budownictwa mieszkaniowego osób fizycznych, a wyliczonego w odniesieniu do powierzchni obiektu mieszkalno-pensjonatowego.

2. Jeżeli rzeczywisty koszt budowy jest niższy od kosztu normatywnego, wysokość kredytu nie może przekraczać 50% kosztu rzeczywistego.

3. Warunkiem udzielenia kredytu na budownictwo, o którym mowa w uchwale, jest posiadanie przez ubiegającego się o kredyt zgromadzonych środków własnych w wysokości co najmniej 40% kosztów budowy.

4. Okres spłaty kredytu jest uzależniony od czasu trwania sezonu wypoczynkowo-turystycznego i nie może przekraczać w miejscowościach, w których sezon trwa:

- 1) do 5 miesięcy w ciągu roku — 20 lat,
- 2) do 10 miesięcy w ciągu roku — 12 lat,
- 3) przez cały rok — 10 lat.

5. Oprocentowanie kredytu wynosi 6% rocznie.

6. W razie zwłoki w spłacie kredytu nalicza się dodatkowo odsetki w wysokości 6% w stosunku rocznym od przeterminowanych należności.

§ 7. 1. Kredyt na budowę, adaptację, odbudowę lub kapitalny remont obiektu mieszkalno-pensjonatowego jest przyznawany ze środków kredytowych przeznaczonych na indywidualne budownictwo mieszkaniowe i kapitalne remonty budynków.

2. Kredyt na remont obiektu mieszkalno-pensjonatowego jest udzielany na zasadach stosowanych przy udzielaniu kredytów na kapitalne remonty domów jednorodzinnych, z tym że przy udzielaniu tego kredytu nie bierze się pod uwagę kryterium dochodu miesięcznego na członka rodziny, a oprocentowanie ustala się w wysokości przewidzianej w § 6 ust. 5.

§ 8. 1. Kredyty są udzielane na podstawie pozytywnej opinii naczelnika miasta lub naczelnika gminy (miasta i gminy) przez:

- 1) Powszechną Kasę Oszczędności — ludności nierolniczej,
- 2) spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe — ludności rolniczej.

2. W zakresie szczegółowych zasad i trybu udzielania, zabezpieczania i spłaty kredytów stosuje się odpowiednio przepisy o pomocy kredytowej Państwa dla budownictwa mieszkaniowego osób fizycznych.

§ 9. W razie niepodjęcia przewidzianej działalności usługowej mimo zakończenia budowy lub odbudowy obiektu mieszkalno-pensjonatowego, przerwania takiej działalności w okresie sezonu na czas dłuższy niż 2 miesiące wskutek przeznaczenia budynku na inne cele bez uzasadnionej przyczyny albo w razie nieuzasadnionej odmowy wynajęcia części pomieszczeń noclegowych w czasie trwania sezonu — cały kredyt staje się natychmiast wymagalny.

§ 10. Terenowe organy administracji państwowej kontrolują użytkowanie budynków mieszkalno-pensjonatowych, w szczególności w zakresie:

- 1) zgodności pobieranych opłat za świadczone usługi z obowiązującymi cennikami,
- 2) wykorzystywania powierzchni obiektu mieszkalno-pensjonatowego zgodnie z jej przeznaczeniem przez okres całego sezonu.

§ 11. Traci moc uchwała nr 348 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 4 października 1960 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkalno-pensjonatowego.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

33

UCHWAŁA Nr 34 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lutego 1975 r.

w sprawie gospodarki zasobami złóż kopalni, których wydobywanie nie podlega prawu górnictwu.

W celu dalszego usprawnienia gospodarki zasobami złóż kopalni Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały określają zasady gospodarki zasobami złóż kopalni i warunki eksploatacji przez jednostki gospodarki uspołecznionej złóż kopalni, których wydobywanie nie podlega prawu górnictwu.

§ 2. Złóża kopalni mogą być eksploatowane jedynie z zachowaniem przepisów uchwały i zgodnie z narodowymi planami społeczno-gospodarczymi lub dla zaspokojenia społecznie uzasadnionych doraźnych potrzeb lokalnych.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwo może prowadzić eksploatację złóża kopaliny po uzyskaniu:

- 1) zatwierdzenia geologicznej dokumentacji, zawierającej ustalenie zasobów kopaliny tego złóża, a w razie prowadzenia eksploatacji w ramach rozwoju produkcji lokalnej i ubocznej materiałów budowlanych — karty rejestracyjnej złóża,
- 2) zatwierdzenia projektu zagospodarowania złóża kopaliny,
- 3) zatwierdzenia planu realizacyjnego przez właściwy te-

renowy organ administracji państwowej, stosownie do przepisów prawa budowlanego, a jeżeli rozpoczęcie eksploatacji nie wymaga dokonania inwestycji budowlanej — zgody tego organu na zmianę sposobu wykorzystania terenu.

2. Zatwierdzenie planu realizacyjnego oraz wydanie decyzji w sprawie zmiany sposobu wykorzystania terenu następuje na podstawie dokumentacji geologicznej (karty rejestracyjnej).

3. Dokładność, z jaką powinny być ustalone zasoby złoża kopaliny dla celów eksploatacji, oraz sposób sporządzenia dokumentacji geologicznej i karty rejestracyjnej złoża określają odrębne przepisy.

§ 4. Przedsiębiorstwu przysługuje wyłączne prawo do gospodarowania złożem w granicach określonych w zatwierdzonej dokumentacji geologicznej lub w karcie rejestracyjnej złoża.

§ 5. 1. Eksploatacja złoża kopaliny powinna być prowadzona w sposób gospodarczo uzasadniony i bezpieczny, przy równoczesnym zapewnieniu racjonalnego wykorzystania złoża kopaliny głównej i kopaliny towarzyszących oraz ograniczeniu możliwości powodowania szkód i niekorzystnej zmiany środowiska naturalnego.

2. Lokalizacja inwestycji nie związanej z eksploatacją złoża w granicach jego zalegania wymaga dodatkowej zgody organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, a jeżeli chodzi o inwestycję szczególnie ważną dla gospodarki narodowej — także zgody Centralnego Urzędu Geologii.

§ 6. 1. Zaniechanie eksploatacji złoża kopaliny w takich warunkach, że późniejsze wydobywanie kopaliny stanie się technicznie niemożliwe lub gospodarczo niecelowe, jest niedozwolone z wyjątkiem wypadków, gdy wymaga tego inny ważniejszy interes społeczny, a przede wszystkim bezpieczeństwo życia i zdrowia ludzkiego lub ochrona środowiska.

2. Zaniechanie eksploatacji złoża wymaga zgody organu, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 3; organ ten określa w decyzji warunki zaniechania eksploatacji.

§ 7. Przedsiębiorstwo obowiązane jest przedsięwziąć środki niezbędne dla ochrony i wykorzystania zasobów złoża, jak również dla ochrony powierzchni oraz wód powierzchniowych i podziemnych, stosownie do obowiązujących przepisów oraz zasad techniki wydobywania.

§ 8. Na terenach podlegających ochronie na mocy przepisów odrębnych mogą być prowadzone roboty tylko w sposób i w rozmiarze dopuszczonym przez te przepisy.

§ 9. Pominięcie w procesie eksploatacji części zasobów przemysłowych może nastąpić wyłącznie za zgodą organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego w wypadkach uzasadnionych względami bezpieczeństwa prowadzenia robót lub stwierdzenia, że wydobywana kopalina nie nadaje się do wykorzystania w procesie produkcyjnym.

§ 10. Przedsiębiorstwo obowiązane jest prowadzić ewidencję strat zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych w sposób określony odrębnymi przepisami.

§ 11. Przedsiębiorstwo obowiązane jest w miarę postępu eksploatacji złoża kopaliny likwidować wyrobiska odkrywkowe i po dokonaniu rekultywacji gruntu przygotować je do zagospodarowania stosownie do odrębnych przepisów.

§ 12. 1. Przed przystąpieniem do eksploatacji przedsiębiorstwo obowiązane jest sporządzić na podstawie za-

twierdzonej dokumentacji geologicznej (karty rejestracyjnej) projekt zagospodarowania złoża kopaliny, uwzględniający kompleksowe wykorzystanie kopaliny głównej oraz kopaliny towarzyszących i odpadów, a także ochronę środowiska, oraz uzyskać jego zatwierdzenie.

2. Projekt zagospodarowania złoża kopaliny powinien zawierać podstawowe dane dotyczące racjonalnej gospodarki zasobami złoża, a w szczególności:

- 1) granice złoża oraz obszar projektowanej eksploatacji,
- 2) zasoby geologiczne, przemysłowe i nieprzemysłowe,
- 3) przewidywane filary i półki ochronne oraz inne środki zabezpieczające,
- 4) przewidywane straty zasobów przemysłowych oraz obowiązujące normatywy strat,
- 5) wielkość planowanego wydobycia kopaliny,
- 6) sposób prowadzenia eksploatacji z określeniem:
 - a) miejsca otwarcia złoża i kolejności eksploatacji zasobów,
 - b) sposobu urabiania złoża oraz usuwania i zwalowania warstw nadkładu i odpadów oraz odprowadzenia wód,
 - c) ochrony sąsiednich złóż kopaliny, obiektów budowlanych, wód powierzchniowych i podziemnych, a także środowiska naturalnego,
 - d) zagrożeń, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo życia i zdrowia ludzkiego, oraz sposobu przeciwdziałania tym zagrożeniom,
 - e) sposobu likwidacji wyrobisk i rekultywacji terenu objętego eksploatacją,
- 7) zamierzone wykorzystanie kopaliny głównej, kopaliny towarzyszących i odpadów.

3. W razie gdy rozpoczęcie eksploatacji wymaga nakładów inwestycyjnych, projekt zagospodarowania złoża sporządza się w ramach założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji, zgodnie z przepisami odrębnymi i z uwzględnieniem przepisu ust. 2.

§ 13. 1. Projekt zagospodarowania złoża kopaliny zatwierdza jednostka sprawująca bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwem.

2. Zatwierdzenie projektu zagospodarowania złoża kopaliny następuje po uzgodnieniu z:

- 1) Prezesem Centralnego Urzędu Geologii w zakresie prawidłowego ustalenia zasobów przemysłowych złoża kopaliny, jeżeli wydobycie lub planowane wydobycie kopaliny ze złoża przekracza 500 tys. t rocznie,
- 2) właściwym organem administracji państwowej stopnia wojewódzkiego w innych wypadkach niż określone w pkt 1.

§ 14. 1. Przedsiębiorstwo sporządza co pięć lat plan racjonalnej gospodarki złożem określający szczegółowo sposób wykonania techniczno-organizacyjnych zamierzeń wynikających z zatwierdzonego projektu zagospodarowania złoża kopaliny i zadań produkcyjnych planowanych na okres pięcioletni.

2. Plan racjonalnej gospodarki złożem powinien określać szczegółowo dane, o których mowa w § 12 ust. 2, a odnoszące się do tej części zasobów, która ma być eksploatowana w okresie objętym planem.

3. Przedsiębiorstwo przedstawia plan racjonalnej gospodarki złożem do zatwierdzenia organom administracji

państwowej stopnia wojewódzkiego nie później niż 30 dni przed przewidywanym terminem przystąpienia do realizacji tego planu.

4. Organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może nakazać zmianę planu racjonalnej gospodarki złożem, jeżeli wymagałyby tego zasady prawidłowej gospodarki złożem lub potrzeby wynikające z obowiązku ochrony środowiska.

5. Prezes Centralnego Urzędu Geologii ustala sposób sporządzania i zatwierdzenia planów racjonalnej gospodarki złożem kopaliny.

§ 15. Przedsiębiorstwo obowiązane jest zawiadomić organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego o terminie rozpoczęcia i zakończenia eksploatacji złoża kopaliny.

§ 16. 1. Eksploatacja złoża kopaliny odbywa się według zatwierdzonego planu racjonalnej gospodarki złożem.

2. Zmiana lub uzupełnienie planu określonego w ust. 1 może nastąpić tylko w razie zmiany naturalnych lub technicznych warunków wydobywania kopaliny i z zastrzeżeniem uprzedniego zatwierdzenia tych zmian i uzupełnień przez organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 17. 1. Przedsiębiorstwo jest obowiązane do:

- 1) okresowego uzupełniania dokumentacji geologicznej (karty rejestracyjnej), zgodnie z przepisami o prowadzeniu ewidencji zasobów złóż kopaliny,
- 2) posiadania mapy wyrobisk eksploatacyjnych i okresowego jej aktualizowania.

2. W okresach między dokonywaną aktualizacją dokumentów wymienionych w ust. 1 przedsiębiorstwo może zmieniać klasyfikację zatwierdzonych zasobów geologicznych i przemysłowych na zasadach i w trybie określonych przepisami o prowadzeniu ewidencji zasobów złóż kopaliny.

§ 18. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wydaje w uzgodnieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii przepisy techniczne w sprawach prowadzenia eksploatacji złóż kopaliny.

§ 19. Przy prowadzeniu eksploatacji złoża kopaliny stosuje się ogólne przepisy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 20. Prezes Centralnego Urzędu Geologii sprawuje nadzór, a organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego — kontrolę nad eksploatacją złóż kopaliny i nad właściwym wykorzystaniem tych złóż.

§ 21. Organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może zwolnić przedsiębiorstwo z obowiązku posiadania projektu zagospodarowania tego złoża, planu racjonalnej gospodarki złożem lub dokumentu, o którym mowa w § 17 ust. 1 pkt 2, jeżeli wydobywanie ma być prowadzone dla zaspokojenia potrzeb lokalnych w rozmiarze nie przekraczającym 1000 t rocznie, a przewidywany sposób eksploatacji nie spowoduje naruszenia zasad gospodarki złożem kopaliny i ochrony środowiska.

§ 22. Organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego:

- 1) prowadzi rejestr punktów eksploatacji surowców mineralnych na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa),
- 2) sporządza okresowe analizy stanu gospodarki złożami

kopaliny na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa).

§ 23. 1. Pracownicy organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego oraz Centralnego Urzędu Geologii mają prawo dokonywania kontroli działalności przedsiębiorstw prowadzących eksploatację złóż kopaliny.

2. Organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego oraz Prezes Centralnego Urzędu Geologii mogą wydawać niezbędne decyzje w razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów lub prowadzenia nieprawidłowej gospodarki złożami kopaliny, a także występować z wnioskami do jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwem o wstrzymanie eksploatacji w całości lub w części w razie istotnego naruszenia interesu społecznego.

§ 24. Kierownicy przedsiębiorstw oraz osoby sprawujące kierownictwo eksploatacji są obowiązani udostępnić pracownikom organów, o których mowa w § 23, potrzebne materiały i dokumenty.

§ 25. Przedsiębiorstwo prowadzące eksploatację złoża kopaliny w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały i nie posiadające zatwierdzonej geologicznej dokumentacji złoża kopaliny (karty rejestracyjnej) jest obowiązane sporządzić taką dokumentację i przedstawić ją do zatwierdzenia w terminie do dnia 30 czerwca 1976 r.

§ 26. 1. Przedsiębiorstwo prowadzące eksploatację złoża kopaliny w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały na podstawie zatwierdzonego planu ruchu lub planu bezpiecznego prowadzenia robót i prawidłowej gospodarki złożem, ustalonego przez właściwych ministrów, jest obowiązane do sporządzenia projektu zagospodarowania złoża kopaliny i przedstawienia go do zatwierdzenia najpóźniej na sześć miesięcy przed upływem ważności takiego planu.

2. Przedsiębiorstwo prowadzące eksploatację złoża kopaliny w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały i nie posiadające zatwierdzonego planu, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do sporządzenia projektu zagospodarowania złoża kopaliny i przedstawienia go do zatwierdzenia w terminie do dnia 31 grudnia 1976 r.

§ 27. Przedsiębiorstwo prowadzące eksploatację złoża kopaliny w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały jest obowiązane do przedstawienia do zatwierdzenia planu racjonalnej gospodarki złożem w ciągu miesiąca od zatwierdzenia projektu zagospodarowania złoża.

§ 28. Uprawnienia organów administracji państwowej, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3, § 5 ust. 2, § 9, § 13 ust. 2 pkt 2, § 14 ust. 3 i 4, § 15, § 16 ust. 2, § 21, 22, 23 i 24, w odniesieniu do złóż kopaliny położonych na terenach związanych z obronnością kraju przysługują odpowiednio organom określonym przez Ministra Obrony Narodowej i Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 29. Ilekroć w uchwale mowa jest o:

- 1) złożu kopaliny — należy przez to rozumieć złożę kopaliny, której wydobywanie nie podlega prawu górniczemu,
- 2) przedsiębiorstwie — należy przez to rozumieć jednostkę gospodarki uspołecznionej, która prowadzi eksploatację złoża kopaliny,
- 3) planie realizacyjnym — należy przez to rozumieć plan realizacyjny określony w prawie budowlanym.

§ 30. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz